BEBE VERKISTINO

KANTARO DE SANIGAJ RECEPTOJ
POR BEBETOJ

Esperanta eldono

Kantoj por kreski kun ĝojo, lerni prizorgi sin kaj dividi tenerecon.

Bebé Escritora kantas al vi

Enkonduko — Bebé Escritora kantas al vi

Saluton… estas mi, via Bebé Escritora. En ĉi tiu libreto mi konservas la kantojn, kiuj naskiĝis el miaj naŭ magiaj paŝetoj: akvo, dormo, spirado, koloroj, karesoj kaj pli. Ĉiu kanto portas peceton de mia koro kaj de mia korpo, kiu lernas prizorgi sin ludante. Kantu kun mi, movu viajn manetojn, spiru milde kaj lasu la muzikon ĉirkaŭbraki vin. Ĉar ĉiu noto estas brakumo de sano, kaj ĉiu vorto estas rideto, kiu vojaĝas tra la mondo.

Enhavo

• 1. Mia feliĉa ventreto — Bebeta kanto pri mia ventreto; Figurín Colorín

• 2. Mia rido, kiu tiklas la mondon — La rido de Bebé Escritora; Eligu la rideton, bebo!

• 3. Mia korpeto moviĝas kiel vento — Ni ekzerciĝu, bebo; Dancu interne

• 4. Miaj karesoj vekas ridetojn — Kanto por masaĝi

• 5. Mia bloveto trankviligas mian koron — Ni spiru, bebo

• 6. Mia akveto prizorgas min interne kaj ekstere — Glug-glug-festo; Ni trinku akvon, bebo

• 7. Mia nokto plena de mildaj steloj — Kanto de dolĉa dormeto; Kanto por bone dormi

• 8. Miaj tuŝetoj faras magion en mia korpo — Kanto de la magiaj tuŝetoj; Stel-tuŝeto

• 9. Miaj koloroj pentras mian tagon — Ĉielarko en mia ĉambro; La ĉielarko de Bebé Escritora

Ĉapitro 1. Mia feliĉa ventreto

> “Mia ventreto kantas tiel, kiam ĝi manĝas, ĝi ridas al mi.”

Kantoj pri manĝado

• Bebeta kanto pri mia ventreto
• Figurín Colorín

> “Ĉi tiuj du kantoj estas kiel etaj kovriloj por la animo. Mi teksis ilin per sonĝoj, tikloj kaj brakumoj, kiujn oni konservas en la poŝoj. Se vi sentas malvarmon interne, kantu ilin proksime kaj manĝu malrapide.”

Bebeta kanto pri mia ventreto

> “Saluton! Ĉi tiu kanto naskiĝis, kiam mi tuŝis la lunon per mia eta fingreto. Ĝi estas por la momentoj, kiam vi volas revi sen malfermi la okulojn. Ĉu ni aŭskultu ĝin kune?”

Saluton, pompureo! Vi estas dolĉa, vi estas suno; kiam vi venas en mian buŝon, mia ventreto diras: “gol!”

Saluton, varmeta supeto! Vi vojaĝas tra mia interno, varmigas miajn paŝetojn kaj plenigas min per koloroj.

Dancanta karoto, vi venas en mia kulero; vi saltas, turniĝas, faras grimacojn kaj fine fariĝas parto de mia melodio!

Per mia koketa kulero mi lernas gustumi; kvankam kelkfoje mi distriĝas kaj volas ŝprucigi vin!

Dankon, panjo-kuiristino, kaj paĉjo kun sia kanto. Manĝado estas bela ludo, plena de gusto kaj koro.

Figurín Colorín

> “Ĉi tiu kanto odoras je manĝeto kun amikoj. Kiam mi kantas ĝin, mi emas ludi kaŝi min en la brakoj de iu, kiu tre amas min.”

Hodiaŭ en la kuirejo Bebé Escritora kaj panjo fariĝas artistoj. Per kroketpasto kaj multe da imagopovo ili kreas Figurín Colorín: pupeton el geometriaj formoj, pentritan per amo kaj modelitan per gusto. Ĉi tiu kanto estas recepto kantata, ludata kaj kundividata. Aŭskultu per la koro kaj sekvu la etan kuleron!

Hodiaŭ la kuirejo estas mia ludejo; per spinaco kaj panpecetoj Figurín Colorín instruas min zorge prepari kroketojn. Puraj manoj, antaŭtuko, kaj mia eta kuirista nazo brilos. Mi formas figurojn el la pasto: beba kuiristo hejme!

Kroketoj kaj figuroj! Colorín estas mia inspiro! Bebé Escritora salutas vin per formo, gusto kaj koro. Se vi aŭskultas ĉi tiun ritman recepton, serĉu min… mi kaŝiĝas ie proksime!

Tri magiaj ingrediencoj atendas min: faruno, ovo kaj panpecetoj. Mia kroketeto kreskas, kvankam komence ĝi estis kvadrato. Panjo helpas min, mi ridetas; la kuirejo estas nia

rivero. Kaj kvankam mi ankoraŭ ne bone scias skribi, ankaŭ mia recepto dancas.

Kroketoj kaj figuroj! Colorín estas mia inspiro! Bebé Escritora adiaŭas per muziko, ludo kaj emocio. Se ĉi tiu kanto vekis en vi apetiton je tenereco, sekvu la kulereton kun ĝojo!

Ĉapitro 2. Mia rido, kiu tiklas la mondon

> “Mi ridas laŭte, mi ridas mallaŭte; mia rido flugas malrapide.”

Kantoj pri rido

• La rido de Bebé Escritora
• Eligu la rideton, bebo!

> “Kiam mi ridas, la tago lumiĝas. Venu, mi volas montri al vi, kiel mia rido naskiĝas interne.”

> “Ĉi tiuj du kantoj por vi estas plenaj de ridoj, kiuj ne povas resti inter la dentoj, kaj sekretoj, kiuj forflugas kiel kolomboj. Se via koro vekiĝas scivolema, ĉi tiuj kantoj kondukos ĝin promeni.”

La rido de Bebé Escritora

> “Mi ne sciis, ĉu kanti per la lango, per la manoj aŭ per la okuloj… do mi uzis ĉion! Kaj tiel naskiĝis ĉi tiu kanto, kiu brilas interne.”

Saluton! Mi estas Bebé Escritora, mi alportas ridon, kanton kaj amon. Per mia voĉo de sonora steleto mi invitas vin ridi sentime.

Kiam vi tiklas min, mia koro saltas pro emocio. La rido venas al mi en gutetoj, kiel pluvo de feliĉo kaj kanto.

Refreno
Ha ha ha, he he he, mi kantas por ke ankaŭ vi ridu. Hi hi hi, ho ho ho, ni ĉiuj ridetu pli bele. Hu hu hu, kiel amuze! Ridu kun mi, kara paĉjo!

Kiam vi ridetas antaŭ mi, mi sentas min forta kiel kolibro. Kaj kiam panjo kantas kune kun paĉjo, mia ventreto bone digestas la manĝaĵon.

Refreno
Ha ha ha, he he he, mi kantas por ke ankaŭ vi ridu. Hi hi hi, ho ho ho, faru el la rido vian plej belan kanton. Hu hu hu, brila tago! Ni ridu kun ĉiuj!

Milda fino
Mi estas Bebé Escritora, via ridema amikino; ridegoj estas mia eta recepto. Venu, paĉjo, panjo kaj feliĉa avinjo, donacu al mi ridetojn por vivi!

Eligu la rideton, bebo!

> “Kelkfoje mi ne scias, ĉu mi estas malĝoja aŭ pensema… sed ĉi tiu kanto komprenas ĉion sen ke mi devas diri ĝin. Ĝi estas rigardo kun brakumo, adiaŭo al malĝojo per rideto.”

Rat-tat! Rigardu ĉi tien! Bebé Escritora kaptos vin per spegulo kaj amuzaj grimacoj; ŝi pentras ridon kiel koloran desegnaĵon. Pom-po-ro-po-pom per la piedetoj, kaj la buŝeto montras la dentetojn! Rigardu, kiel mia ĝojo saltas; ŝajnas, ke ĝi dancas akupresuron kaj poezion!

Eligu la rideton, bebo! Estas tempo lumigi la koron. Eta salto, ridego — via rido estas kanto! La rideto sanigas la mondon, tion Bebé Escritora scias. Movu, movu tiun turnoventon, kaj neniam finiĝu la tenereco!

Paĉjo pentras frenezajn grimacojn per koloroj, kiuj diras “ha, ha, ha”. Avinjo avertas min kaj mi eksplodas kiel tropika konfetaro. “Pli, pli!” mi diras kaj ruliĝas; mia rido ruliĝas kiel fidela balono. Bebo, kiu ridas, ne batalas: ridu, ridu, liberigu la karuselon!

Eligu la rideton, bebo! Estas tempo lumigi la koron. Via rido malfermas sekretajn pordojn, kiel magio en kanto. Bebé Escritora palpebrumas al vi el loko sen adreso. Serĉu ŝian ridon en la aero kaj sekvu la eĥon!

Ĉapitro 3. Mia korpeto moviĝas kiel vento

> “Kiam mi moviĝas, mi sentas la venton; mia korpo dancas feliĉe.”

> “Ni moviĝu, bebo! Mia korpeto vekiĝas kiel vento, saltas, turniĝas kaj ridetas dum la muziko gvidas min. Ĉiu movo estas rakonto, kiun mia korpo rakontas; danco, kiu instruas min esti forta kaj feliĉa. En ĉi tiuj etaj kantoj mi montras al vi kiel ludi per ritmo, kiel spiri kaj senti la energion, kiu vivas en vi. Ĉu vi pretas danci kun mi? Unu, du, tri… komenciĝas la kanto de moviĝo!”

Kantoj pri ekzercoj

• Ni ekzerciĝu, bebo
• Dancu interne

Ni ekzerciĝu, bebo

> “Mi verkis ĝin saltante sur la lito… kaj neniu riproĉis min! Ĉar mi kantis kun la tenereco ŝaltita.”

Saluton, mia eta bebo, estas tempo ekzerciĝi. Preparu la balancilon antaŭ la matenmanĝo. Unue ni varmiĝos de la kapo ĝis la piedoj. Ni moviĝos tre malrapide, kaj vi estos preta.

La kapeto moviĝas ĉiudirekten. Vi povas rigardi malsupren, supren kaj flanken. La manetoj supren, la manetoj malsupren; unu malpaciencis, la alia trovis mallongan vojon.

Movu, movu sen halti; movu, movu la ventron, antaŭen, malantaŭen, starante. Kalkulu ĝis naŭ, al unu flanko kaj al la alia.

La piedetoj etendiĝas ĉiudirekten. Kun la muziko ili dancas kaj faras grandajn festojn. Kuŝante sur la planko, ni nun estas serpentetoj. Nia glitiga korpo volas tuŝi la sofon.

La varmigo finiĝis, nun venas la plej malfacila parto. Montru rideton al la vento; nia korpo pretas por la aventuro. Movu, movu sen halti!

Ni movu la skeleton, estas tempo amuziĝi. Movu, movu sen halti, ĉar ĉio tuj komenciĝos. Venu, saltu nun; ni estas ranetoj. La piedeto leviĝas, revenas kaj denove falas.

Tuŝu la plankon, tuŝu la plafonon, rapide kaj sen halti. Mi iras antaŭen kaj profitas la okazon por fari kaŭron. Mi finas per kurado por alveni ĝustatempe. Mi kuras, kuras sen halti, saltas kaj transsaltas la baron.

Nun ni ekflugas, nia korpo al la senfineco! Mi akompanas ĝin per krio: ĝi jam tute etendiĝis. Mia bebo, nun malrapidiĝu; la aero eniris kaj eliris. Ni jam finiĝas; la ekzerco finiĝis.

Dancu interne

> “Iam mi sonĝis, ke mi flosas en veziko. Kiam mi vekiĝis… ĉi tiu kanto jam kantis interne de mia kuseno.”

Tan-taratan! Movu vian korpon, pom-po-ro-po-pom, balancu vin tute. Ĉiu kruro havas ritmon, ĉiu brako rakontas sian historion.

Kiam panjo instruas min etendiĝi, mia korpeto fariĝas risorto. Mia ventreto saltetas kaj mia dorso ekvojaĝas!

Refreno
Dancu, dancu, dancu interne, kvazaŭ vi estus miksilo. Bebé Escritora gvidas vin per sia hodiaŭa recepto. Muskoloj kantas mallaŭte — venu kaj sekvu mian ritmon!

La koro batas kiel tamburo, miaj maleoloj faras pop! Kiam mi ekzercas mian korpeton, mi sentas min plena de energio.

La manoj volas flugi, la fingretoj aplaŭdas. Mia korpeto estas ĉielarko, kiam mi movas eĉ la rubandon.

Refreno
Dancu, dancu interne, eĉ se vi estas tre eta. Per ĉiu magia ekzerco via energio multobliĝas. Bebé Escritora kantas al vi, kaj vi movas viajn steletojn!

Ĉapitro 4. Miaj karesoj vekas ridetojn

> “Miaj manetoj moviĝas malrapide kaj vekas ridetojn per sia brakumo.”

> “Kiam viaj manoj tuŝas min ame, mia korpeto sentas sin kiel floro, kiu malfermiĝas. La etaj masaĝoj helpas min trankviliĝi, koni min mem, fidi kaj senti min amata. En ĉi tiu ĉapitro mi konservis miajn mildajn kantojn, kiuj akompanas ĉiun teneran geston kaj helpas mian koron spiri malrapide. Venu… kantu kun mi, dum mi pleniĝas je trankvilo kaj lasas la muzikon kovri min kiel brakumo.”

Kantoj por masaĝo

Kanto por masaĝi

> “Ĝi estas por la momentoj, kiam la mondo ŝajnas tre granda, sed vi havas etan sekreton, kiu igas vin kuraĝa.”

Mi estas Bebé Escritora kaj venas por kanti, per dolĉaj karesoj, kiuj venas kaj foriras. Miaj piedetoj tremas pro feliĉo, kiam viaj manoj tuŝas milde.

Via masaĝo estas kanto de stelo kaj suno; ĝi malstreĉas mian korpon kaj ĝojigas mian koron. La manetoj, la frunto, la fingretoj — ĉio ĝojas, kiam vi estas apud mi.

Refreno
Masaĝo de amo, masaĝo de floro, via tenereco pli bone ĉirkaŭbrakas min. Masaĝo de paco, senfina kareso; mi malstreĉiĝas kaj sentas min feliĉa.

Mia ventreto ridas pro via sindediĉo, kaj mia dorso etendiĝas kiel kanto. De la kalkano ĝis la fingroj, de la ŝultro ĝis la mentono, via amo kondukas min al pli bona mondo.

Refreno
Masaĝo de amo, masaĝo de floro, via tenereco pli bone ĉirkaŭbrakas min. Masaĝo de paco, senfina kareso; mi malstreĉiĝas kaj sentas min feliĉa.

Milda fino
Mi estas Bebé Escritora kaj tiel mi kantas, por ke via amo vivu en mi. Via tuŝo konsolas min, levas min kaj gvidas min… dankon pro tiom da ĝojo!

Ĉapitro 5. Mia bloveto trankviligas mian koron

> “Mi blovas milde, mi blovas malrapide; mia koro fariĝas feliĉa.”

Kantoj pri spirado

Ni spiru, bebo

> “La vento blovis ĝin al mi… kaj diris, ke mi rakontu al neniu. Sed mi estas Bebé Escritora, kaj mi ne povas konservi kantojn nur por mi!”

Bebo, ni spiru feliĉe. Mi estas Bebé Escritora kaj hodiaŭ mi volas kanti per freŝa aero, kiu igas min flugi. Paĉjo spiras kaj ankaŭ mi; niaj koroj batas samtempe.

(Ni enspiras milde, kiel miela floro; ni elspiras kune — kiel bele!)

Refreno
Mi spiras kun vi, paĉjo, panjo, kaj la aero ĉirkaŭbrakas min kiel senfina nubo. Per ĉiu bloveto mia korpeto kreskas feliĉe en la ĝardeno.

Mia ventreto ŝveliĝas kiel baloneto, miaj pulmoj dancas — kiel bele! Kiam vi instruas min per via suna voĉo, mia spirado fariĝas kanto.

Refreno
Mi spiras kun vi, paĉjo, panjo, kaj la aero ĉirkaŭbrakas min kiel senfina nubo. Per ĉiu bloveto mia korpeto kreskas feliĉe en la ĝardeno.

Milda fino
Mi estas Bebé Escritora kaj tiel mi spiras; mi lernas de la amo, kiu vivas en vi. La aero kunigu nin en senfina ludo… kaj ĉiu suspiro faru nin pli feliĉaj!

Ĉapitro 6. Mia akveto prizorgas min interne kaj ekstere

> “Klara akveto, bona akveto, vi ĉiam kantas al mi kaj trankviligas min.”

> “Plin, plan… kia ĝojo! La akvo vekas min, purigas min kaj ridigas min. Kiam mi ludas kun ĝi, mia korpo kantas kaj mia koro faras veziketojn. En ĉi tiu ĉapitro mi prezentas miajn akvokantojn: kelkajn por plaŭdi, aliajn por lerni prizorgi ĝin, ĉar la akvo estas mia amikino kaj ankaŭ la via. Ĉu vi pretas kanti kun mi? Plin, plan, komenciĝu la kanto!”

Kantoj pri akvo

• Glug-glug-festo
• Ni trinku akvon, bebo

Glug-glug-festo

> “Jen mia vezikplena kanto! Ĝi eliras kiel sapveziketoj, kiuj ne scias kien iri, sed ĉiam alvenas tien, kie ili estas bezonataj.”

Kiam mi trinkas freŝan akveton, mia korpeto faras “glug-glug”! Interne sonoras etaj sonoriletoj, kvazaŭ mi ludus muzikon.

Mia ventreto diras “dankon”, mia haŭto fariĝas mola kiel plušo. Mia koro tiom ĝojas, ke eĉ mia cerbo aŭdiĝas.

Glug-glug-festo interne, feliĉa bebo en moviĝo. Ĉiu gluteto estas tenereco, kiu dancas en mia penso. Kiu mi estas, ludema guteto? Sekvu mian akvon… la ĝojo baldaŭ venos!

La akvo fluas kiel rivero, kiu ĉion purigas per amo. Miaj renoj aplaŭdas forte, kvazaŭ ili kribrus kanton. Kiam mi ŝvitas kaj multe ludas, la akvo ĉirkaŭbrakas min silente; kaj kiam vi donas al mi pli da akvo, mia korpeto kantas feliĉe.

Glug-glug-festo interne, feliĉa bebo en moviĝo. Se ĉi tiu kanto ridetigis vin, eble vi volas malkovri: kie loĝas Bebé Escritora? Sekvu la guteton kaj venu ĉi tien!

Ni trinku akvon, bebo

> “Se via koro doloras, ĉi tiu kanto estas kiel meti magian bandaĝeton sur ĝin. Sana, sana, kara banan-koreto!”

Mi vekiĝas kun la suno, malfermas mian okulon, kaj mia glaso da akvo kantas al mi mallaŭte: “Trinku min trankvile, revema bebo; mi donas al vi energion kaj plenigas vin per koloroj.”

Antaŭ la manĝo venas mia dua glaso, por ke mia ventreto bone faru sian laboron. Poste, kiam mi ludas kaj kuras en la ĉambro, la tria glaso refreŝigas mian koron.

Posttagmeze mi ripozas, preparas mian anguleton, kaj la kvara glaso alvenas kun kanto. Se mi ekzercas aŭ dancas kun panjo, la kvina hidratigas min sen ĝeni.

La tago adiaŭas, la luno palpebrumas al mi, kaj la sesa glaso envenas kiel steleto. Poste venas ankoraŭ unu, milda kaj dormema, por ke mia korpo sonĝu trankvile.

Akveto, akveto, venu kiam mi vokas vin; ne ĉion samtempe, pli bone iom post iom. Ok likvaj brakumoj en mia feliĉa horaro… kaj mia korpeto diras “dankon” el la koro!

Ĉapitro 7. Mia nokto plena de mildaj steloj

> “Mi fermas la okuletojn sen hasto; la steloj kantas al mi sekure.”

Kantoj pri dormo

• Kanto de dolĉa dormeto
• Kanto por bone dormi

> “Ĉi tiuj du kantoj naskiĝis en la plej molaj momentoj… kiam ĉio ŝajnas pli malrapida kaj pli brila. Ili estas por ĝui kun fermitaj okuloj, kvazaŭ ili estus pano kun tenereco.”

Kanto de dolĉa dormeto

> “Ĉi tiu kanto kaŝas sekreton. Se vi aŭskultas ĝin kun fermitaj okuloj kaj feliĉa nazo, aperas stelo, kiu palpebrumas al vi de via umbiliko.”

Banano kaj mielo en mia glaso luladas min malrapide, tre milde. Unu gluteto, du glutetoj… mi jam volas sonĝi pri laktaj lunoj kaj oranĝfloraj maroj.

Mi fermas miajn okuletojn, mia brusto malrapidiĝas, mia kuseno spiras la saman venton. Zingibro varmigas mian ventreton, kaj la dormo ĉirkaŭbrakas min per sia kovrileto.

Pŝŝ… mi jam ne parolas, ne kuras, ne ridas. Mi endormiĝas en viaj brakoj, en varma nesto. La nokto kantas al mi de sia fotelo: bonan nokton, mondo… mi fermis mian butoneton!

Kanto por bone dormi

> “Ĝi venis al mi post kiam mi manĝis panon kun konfitaĵo de amo. Poste mi sentis, ke mia stomako ridetas… kaj la kanto komencis danci tie interne.”

Kiam la tago adiaŭas kaj la rakontoj kaŝiĝas por dormi, eta Bebé Escritora komencas sonĝi per nevideblaj vakskrajonoj. Ŝi ankoraŭ ne parolas, sed ŝia korpo scias, ke dormi estas magio. Ĉi tiu kanto estas mola mantelo, farita el suspiroj kaj kotono. Aŭskultu ĝin malrapide… kaj fermu viajn okuletojn kun amo.

Kiam la rakonto finiĝas kaj la lumoj mallevas la voĉon, mia korpeto komencas senti, ke ĝia nubo baldaŭ alvenos. Panjo kovras min per siaj rakontoj, paĉjo kisas min senbrue. Kaj kvankam komence mi protestas, mi endormiĝas kun suno en la orelo.

Refreno
Bone dormi, bele sonĝi, kvazaŭ la tago fariĝus kovrilo. Bebé Escritora rakontas al vi, kvankam ŝi jam kaŝiĝas en sia umbiliko. Se vi endormiĝas proksime al la ĉielarko, io sekreta malkaŝiĝos al vi.

Kiam mi fermas miajn okuletojn, mia korpeto kudriĝas malrapide. Ostetoj, ideoj kaj emocioj ordiĝas sen eĉ unu krio. Mia koro batas kanton, kaj la luno donas al mi lecionojn. Dormo estas milda kuracilo, kiu helpas miajn etajn kapablojn kreski.

Bone dormi, bele sonĝi, per kotona voĉo kaj paŝetoj. Se ĉi tiu kanto donis al vi suspiroton, serĉu min en via kuseno… iom post iom. Bebé Escritora gvidas vin milde, sed

vi devas fermi viajn okuletojn!

Ĉapitro 8. Miaj tuŝetoj faras magion en mia korpo

> “Fingretoj tuŝas, magion faras, kaj mia korpeto balanciĝas.”

> “Mia haŭto konservas etajn sekretojn… Kiam vi donas al mi mildan tuŝeton en la ĝustaj lokoj, mia korpeto lumiĝas kvazaŭ vi ekbruligus steleton. Ĉi tiuj magiaj tuŝetoj ne doloras; ili estas kiel kiso, kiu vojaĝas interne kaj helpas min pli bone spiri, bele dormi kaj senti, ke ĉio estas harmonia. En ĉi tiu ĉapitro mi kantas al vi miajn lumajn kantojn, kiuj akompanas ĉiun specialan punkton kaj igas mian energion danci malrapide. Venu… tuŝu milde, kantu kun mi kaj lasu la magion ĉirkaŭbraki min.”

Kantoj pri fingropremo

• Kanto de la magiaj tuŝetoj
• Stel-tuŝeto

Kanto de la magiaj tuŝetoj

> “Kelkfoje ankaŭ brakumoj estas kantataj. Ĉi tiu estas kiel longa brakumo, kiu ne finiĝas kaj helpas vin profunde spiri.”

Tuŝu ĉi tie, tuŝu tie, fingro milda kiel maro. Sur mia braceto estas butono, kiu trankviligas singulton kaj malvarmumon.

La oka punkto estas ĉe mia ventreto, kiam ĝi turniĝas aŭ sentas sin malforta. Kaj se la nokto ne lasas min sonĝi, la dudek-kvina helpos min malstreĉiĝi.

Ili ne estas tikloj nek masaĝo; ili estas amo en formo de vojaĝo. Per viaj fingretoj vi sentigas min, ke la malkomforto volas foriri.

Magiaj tuŝetoj konservas la lingvon de amo; per milda premo la korpo ridetas sentime. De la kapo ĝis la piedoj, ĉiu punkto havas sian kanton; la vojaĝo de viaj fingroj estas mia plej dolĉa ligo.

Stel-tuŝeto

> “Ĉi tiu kanto estas kiel rido, kiu eniras tra viaj piedoj kaj ne volas eliri. Ĝi estas mia plej ŝatata por tikli la koron!”

Saluton, miaj manoj! Saluton, magiaj manoj de paĉjo, panjo, avinjo kaj onklo. Mia korpeto estas eta, sed la amo faras el mi riveron.

Antaŭ ol tuŝi mian haŭton, demandu kun saĝo. Kuracistoj estas sunoj, kiuj bone gvidas nin al harmonio.

Stel-tuŝeto, bela fingropremo, mola kiel nubo en la ĉielo. Se oni prizorgas min kun tenereco, mi lumiĝas trankvile. Bebé Escritora flustras… kaj mi endormiĝas konsolita.

Puraj kaj gajaj manetoj, kvazaŭ ili ludus kuiri. Kaj kiam ili premas tre milde, mia koro komencas kanti.

Tri steletoj brilas en mi, kiam oni tuŝas min kun respekto. Ne premu forte kaj ne bruu… mia korpo estas tuta planedo.

Stel-tuŝeto, bela fingropremo, kareso sen hasto. Mia korpeto malstreĉiĝas kaj mia buŝeto ridetas. Ĉu vi volas scii, kion mi sonĝos? Bebé Escritora ĝin elpensas!

Ĉapitro 9. Miaj koloroj pentras mian tagon

> “Ruĝa, verda, ankaŭ blua; miaj koloroj kantas: venu, venu, venu!”

> “La koloroj vivas kun mi… ili saltas, dancas kaj rakontas sekretojn ĉiufoje kiam mi rigardas ilin. Ruĝo batas forte kiel eta tamburo, flavo tiklas min per sunradioj, bluo kantas mallaŭte kiel la ĉielo, kaj ĉiu koloro havas rakonton, kiu volas ludi kun mi. En ĉi tiu ĉapitro mi alportas miajn kolor-kantojn, kiuj pentras la mondon per ĝojo kaj igas mian koron brili kiel eta ĉielarko.”

Kantoj pri koloroj

• Ĉielarko en mia ĉambro
• La ĉielarko de Bebé Escritora

Ĉielarko en mia ĉambro

> “Ĝi naskiĝis, kiam mi silente rigardis la ĉielon kaj la belan ĉielarkon, kie mi loĝas… kaj la ĉielo respondis al mi per tre, tre mallaŭta melodio. Mi metis ĝin ĉi tie, por ke ĝi ne forkuru.”

Mia ĉambreto havas bluon, kiu flustras pacon. Lavendo kaj milda verdo helpas min pli bele sonĝi. Flavo vekas min kiel kiso al la koro. Kaj kiam mi ludas kun oranĝo, mi kuras sen peti pardonon.

Ĉielarko en mia ĉambro, koloroj kiuj scias prizorgi! Bebé Escritora miksas ilin por helpi min imagi. Se ĉi tiu kanto pentris vian menson, serĉu min per reflekto… kaj io plia!

Printempa vestaĵo, kun rozkolora koltuko kaj suno. Ĉapeto, kiu ridetas kaj dancas kun mi. La manĝaĵoj havas magion: karoto, vinbero kaj rizo. Ĉiu mordo estas rakonto, kiun mi gustumas per mia voĉo.

Ĉielarko en mia ĉambro, koloroj kiuj scias prizorgi! Se ankaŭ vi vidas emociojn kiam nuanco ekbrilas, sekvu mian sekretan vakskrajonon… Bebé Escritora desegnos!

La ĉielarko de Bebé Escritora

> “Papilio kantis ĝin al mi dum ĝi flugis malrapide. Ĝi diris, ke ankaŭ koloroj povas kanti. Mi donis al ĝi mian voĉon, por ke ĝi aŭdiĝu pli forte.”

Mi estas bebo, mi estas verkistino, mia voĉo pentras per koloroj; pasiaj ruĝaj flustroj kaj vakskrajonoj de amo.

El mia interna ĉielarko brilas la verdo de paco, la flavo de ĝojo kaj la bluo, kiu scias ĉirkaŭbraki.

Paĉjo, panjo — mi invitas vin rigardi per la koro, ĉar ankaŭ la rozo de tenereco kantas sian kanton.

Mia ĉielarka korpeto esprimiĝas sen kondiĉoj; ĉiu paŝo estas akvarelo de pura festado.

Ruĝo, ruĝo, kiel mia plušurso; kiam vi ĉirkaŭbrakas min, ĝi batas rapide. Oranĝo, oranĝo, kiel mia voĉo; ĝi krias ĝojon kaj diras: “Mi estas ĉi tie!”

Flavo estas mia floranta rido, kiam la suno brilas kaj mi sentas varmon. Verdo, verdo, kiel folieto en aprilo; ĝi trankviligas min, luladas min kaj helpas min dormi.

Profunda bluo, kiel la senfina maro, estas mia penso kiam mi pretas dormi. Milda purpuro, kiel kotona sonĝo, desegnas stelojn en mia anguleto. Kaj ĉiuj kune dancas senfine, pentante mian mondon per ĉielarko kaj tambureto.

Esti feliĉa estas senti ĉiujn kolorojn sen timo; ami per liberaj nuancoj estas la plej bela maniero.

Adiaŭo

“Ĝis ĉi tie atingas miaj kantoj, sed la muziko daŭras en vi. Ĉiu noto, kiun ni kantis kune, fariĝas brakumo, kiun oni ne forgesas.

Konservu ĉi tiun kantaron kiel trezoron de koloroj, mildaj spiradoj kaj brilantaj sonĝoj. Kiam vi denove malfermos ĝin, mi atendos vin inter la lekantoj, kun mia libreto kaj mia rideto, preta verki novan melodion kun vi.”

Bebé Escritora — tenereco, kiu vojaĝas tra la mondo.